

CĂTRE: Senatul României, Comisia juridică, Comisia pentru învățământ, Comisia pentru sănătate

SCRISOARE DE SUSȚINERE

pentru propunerea legislativă L478/2026

Propunere legislativă pentru completarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a altor acte normative

Asociația Mental Health for Romania, organizație care lucrează să crească gradul de conștientizare față de importanța sănătății mintale și să îmbunătățească accesul la serviciile de specialitate din țară, își exprimă susținerea pentru propunerea legislativă L478/2026, care le-ar permite **adolescenților de peste 16 ani să acceseze servicii de consiliere psihologică și psihoterapie fără acordul prealabil al reprezentantului legal.**

În cadrul atelierelor de psihoeducație desfășurate în licee din întreaga țară, prin proiectul nostru [“Hai să aducem Sănătatea Mintală în Școli”](#), voluntarii Mental Health for Romania au interacționat direct cu **peste 5000 de adolescenți**. Dincolo de diferențele dintre școli și comunități, am observat în mod repetat cazuri de adolescenți care recunosc că trec prin dificultăți și își doresc să vorbească cu un specialist, dar renunță atunci când află că accesul presupune acordul reprezentantului legal sau sunt descurajați de acesta. În aceste cazuri, **adolescenții se tem de reacția părinților** și nu se simt în siguranță să le vorbească despre dificultățile prin care trec sau **părinții nu consideră sprijinul psihologic necesar** și refuză intervenția recomandată. Pentru un adolescent care se află deja într-un moment de vulnerabilitate, aceste **bariere** pot fi suficiente pentru a **nu mai cere ajutor** sau pentru a **nu primi sprijinul de care are nevoie**.

Aceste aspecte ne sunt confirmate și de **consilierii școlari**, care ne-au împărtășit dificultățile cu care se confruntă în cadrul unui focus grup desfășurat în 2025. La punctul 4 din [raportul](#) scris în urma focus grupului este menționată **reticența părinților și stigmatizarea asociată sănătății mintale** ca unul dintre obstacolele principale întâmpinate de consilieri în munca lor, fenomen semnalat **în special în zonele rurale**, unde sănătatea mintală este adesea privită cu neîncredere, iar refuzul părinților de a accepta intervențiile recomandate pentru copiii lor nu este neobișnuit.

Experiența noastră de teren este **susținută de literatura internațională**. Cercetarea arată în mod repetat că familia, consimțământul acesteia și temerile legate de confidențialitate pot impune bariere reale pentru adolescenții care caută sprijin (Aguirre Velasco et al., 2020; Roulston et al., 2025; Fazel et al., 2025). Un studiu recent publicat în JAMA Pediatrics sugerează că **necesitatea acordului parental este asociată cu un acces redus la tratament** (Schleider et al., 2025): în statele americane în care adolescenții nu puteau accesa independent anumite servicii de sănătate mintală, doar 37,2% dintre adolescenții cu depresie au primit tratament, comparativ cu 46,7% în statele în care consimțământul adolescentului era permis în anumite condiții – o diferență de aproape 10 procente. Într-un alt studiu, adolescenți cu simptome de depresie, care își doreau

sprijin însă nu reușiseră să îl acceseze, au numit cel mai des drept obstacole problemele în familie și lipsa sprijinului familial (Roulston et al., 2025).

Problema este și mai evidentă atunci când analizăm rolul confidențialității în relația cu părinții. Într-un alt studiu cu adolescenți care își doreau sprijin suplimentar, dar nu îl accesaseră, **72,3% au raportat preocupări privind confidențialitatea**, iar 50,3% au spus explicit că nu doreau ca părinții să afle (Fazel et al., 2025). Aceste rezultate sunt deosebit de relevante pentru ceea ce observăm în școli: **pentru un adolescent care deja nu este sigur dacă să ceară ajutor, simpla posibilitate ca informațiile sale să ajungă la părinți poate fi suficientă pentru a nu face acel pas** (Fazel et al., 2025).

A susține accesul autonom al adolescenților de peste 16 ani nu înseamnă, totuși, că familia trebuie exclusă din procesul de sprijin. Dimpotrivă, atunci când este posibil și în interesul adolescentului, implicarea unui părinte sau a unui alt adult de încredere poate fi extrem de valoroasă. Ceea ce trebuie evitat este transformarea implicării familiei într-o condiție absolută pentru acces, inclusiv atunci când adolescentul anticipează o reacție negativă sau refuzul familiei. American Academy of Pediatrics recomandă **respectarea solicitării adolescentului privind confidențialitatea** atunci când aceasta este permisă sau impusă de lege, cu limite clare în situații precum riscurile privind siguranța (Chung et al., 2024).

Solicităm Senatului României și comisiilor sesizate să susțină această propunere și să se asigure că forma finală a legii permite accesul sigur și confidențial al adolescenților la sprijin.

Cu considerație,

Pascale Maria

10/09/2026

Președinte Mental Health for Romania